

EPERJESI LAPOK

Előfizetési árak:
Egész évre . . . 12 K.
Félévre 6 K.
Negyedévre . . . 3 K.
Hirdetési díj: Egyhasábos
peltisor egyszeri hirdetésre
15 f. Közlemények sora 40 f.

**POLITIKAI, TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI,
KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP**

**Az Eperjesi Széchenyi-körnek, az Eperjesi Magyar Védőegyesületnek
és az Eperjesi Kereskedők Társulatának hivatalos közlönye.**

Szerkesztőség és
kiadóhivatal ::
Kösch Árpád
könyvnyomdája
Eperjes, Fő-u. 59.
:: Telefon-szám 16. ::

A háború problémája a mindennapi életben.

Írta: dr. Hódinka Tivadar.

Még a balkáni háborúk idején történt. Szűk, bizalmas családi körben a háború eseményeiről beszélgettünk, midőn Klárka húgom, egy aranysárga hajú, nefelejtsek szemű, édes apróság, aki ölemben ült s fejcskáját karomra hajtva, látszólag gondolatlanul bámult a lámpa lángjába, váratlanul megszólalt:

— Ája isz an neti? — (Ily bohókás-furcsán beszélnek magyarul — az angyalok. Közönséges halandók magyarságával ez a kérdés így hangzanék: — Szája is van neki?)

— Kinek, te gyönyörűség — kérdeztem tőle.

— A ábolúnak (már mint a háborúnak) — felelt ő szörnyű komolyan.

Nem emlékszem, mily diplomata-válasszal elégittem ki kíváncsiságát, de azóta, valahányszor a háború lényegének komor, izgató és — tudósok, bölcselők s költők sok évszázados kísérletei után is — megoldatlan problémája, szóban vagy írásban elém vetődik, ami bizony, főleg most, a háborúk háborújának «dies fatales»-eiben mindennapos eset, mindannyiszor, makacs szívóssággal, ott kísért gondolataimban ennek a jelentéktelen epizódnak derűs emléke. S ha el akarnám felejteni, akkor is eszembe juttatná az a tapasztalatom, hogy a mélység, amely kis húgom felfogása és nagykorú embertársai többségének felfogása közt tátong, egyáltalán nem — áthidalhatatlan.

Hányan, de hányan intézik el a háború kérdését, még az úgynevezett intellektuellek táborában is, egy-egy üres, agyoncsépelet szóval.

— Hja — mond az egyik — az ősi vérszomj . . .

(Ugyan kérem: csakugyan oly vérszomjú ön, X. úr, aki — tudomásom szerint — vegetáriánus vagy ön, Y. úr, aki, mikor egy kis csirkét és egy nagy

kést lát a szakácsnő kezében, egyszerűen megfutamodik a bekövetkezendő rémes látvány elől? Nem. Vérre ma már csak tisztelt ellenségünknek, Anatole France-nak az istenei szomjaznak.)

— Higyje el, uram — szól a másik —, a háború a *fejedelmek szeszélye, a fejedelmek akarata*, semmi más.

(Ama monarchák közül, akiknek országai ma háborúban állanak: vajjon melyik akarta a háborút? Talán a német császár, aki még a tizenkettedik órában is a béke szószólója volt? Vagy talán a szegény Atyuska, a békecár, aki a német császárral váltott távirataiban — mint most már kétségtelen bizonyossággal megállapítható — «bona fide» pengette a béke szelid húrjait akkor, amikor az orosz háborús párt, az ő fején keresztül, már elvetette a háború véres kockáját? Avagy a mi agg királyunk, akinek békeszeretete közmondásos? Az angol király, akit közelrokon kötelék fűz a német császárhoz? Vagy pláne a belga király . . . De, ha mindettől el is tekintünk: mint érvényesülhetett a fejedelmi akarat teóriája a francia reszpublikában? És általában: mint érvényesülhet ott, ahol nem monarchiák, hanem reszpublikák állanak egymással háborúban?)

A harmadik:

— A háború a *természet védekezése az emberiség túlszaporodása ellen.*

(No hiszen, megjárna a bölcs természet, amelynek a járványok és ragályos betegségek ezernyi alakjában oly pompás fegyvere van soraink ritkítására, ha ezt a fontos feladatot a mi gyarlóságunkra bízna.)

A negyedik:

— A háború nem egyéb, mint a *tömeg-téboly egyik faja.*

(A pszichiáterek, ha mást nem is, de az öntudat teljes vagy legalább részleges hiányát minden jóra való tébolytól elvárják. Már most csak az a kérdés: felfedezhető e ez a szimptóma azokban a katonailag szigorú diszciplína alapján szervezett töme-

gekben, amelyek a sztratégiai tudományok elvei szerint, az óramű pontosságával végzik hadiműveleteiket.)

Az ötödik, aki a *nagytkét* nevezi ki a háború szülőanyjának, még mond valamit. A tőke, mint a közgazdasági élet egyik főfaktora, az újabb kor jórészt ökonomikus célokat szolgáló háborúiban csakugyan jelentős szerepet játszik. Ám ez elmélet hívei megfelelkeznek arról, hogy az emberiségnek háborúi már abban az időben is voltak, mikor még nemcsak a tőke, hanem maga a pénz sem született meg.

*

Ez a nagy, szinte tökéletes tájékozatlanság két alapokra vezethető vissza.

Az egyik alapok az, hogy a háború pszichikájának tömérdek ellentmondása megzavarja a judiciumot. Így történik aztán, hogy a tudósok és bölcselők vagy generalizálnak, általánosítanak, ami anomália, mert hiszen két, teljesen egyforma háborút a világtörténelem nem ismer, vagy a háborút saját külön világnézetük látószögéből vizsgálják, ami felfogásukat egyoldalúvá teszi. S immár ott tartunk, hogy a háború létjogosultságának tana azzal a szofizmával, hogy az szereti legjobban felebarátját, aki életét adja érte, már a keresztény világfelfogás talajában is gyökeret vert.

A második alapok pedig az, hogy a háború iszonyatosságai lenyűgözik a képzelőerőt. Ezt főleg a költőknél tapasztalhatjuk, akik a háború lényegébe való elmélyedés helyett szívesebben perszonalifikálnak, személyesítenek, amint példának okáért Wordsworth is teszi:

«But Thy most dreaded instrument
In working out a pure intent,
Is man arrayd for mutuel slaughter;
Yea, Carnage is thy daughter.»

Ábrányi Emil fordításában: «De legretentőbb eszközöd — tiszta szándék kereszülvitelére — a kölcsönös mészárlásra felfegyverzett ember; — igen, a harc a Te leányod».

(Egyébként Wordsworthnak ez a köny

RAFAEL :: RAFAEL

a cigány **RAFAEL** a cigány

az idény legművészibb filmalkotása!

Bemutatja

az

URÁNIA

Mozgósínház

febr. 20. és 21-én.

nyelvmű elkalandozása az ég régióba nem marad bosszúlatlanul. Byron, a halhatatlan britt, «Don Juan»-ja VIII. énekének 9. versszakában Izmaila ostromával foglalkozva, Wordsworthot így csúfolja ki:

«A harc» (Wordsworthunk így köszönti fel)
«Isten leánya». — Krisztus húga hát,
Ézért viselte itt is jól magát.)

A tudomány, irodalom és költészet eme labilitása a háború lényegének kérdésében, természetesen nyomot hagy a közfelfogásban is.

E kérdésben legkorrektebbnek a jogtudomány azon álláspontját tartom, hogy a háború az államok közt felmerült vitáknak fegyveres önszegélyútján való elintézése.

De midőn a jogtudomány egy merész lépéssel tovább halad s a háborút «jogsegély»-nek és «jogintézmény»-nek deklarálja, szertelenségbe téved.

Mezőgazdasági életünk biztosítása.

A hadkötelezettség és hadiszolgáltatások igénybevétele következtében mezőgazdaságunkban nagyon sok munkaerő hiányzik, a legelső és legfontosabb feladat most az, hogy minden rendelkezésre álló eszközzel mégis biztosítsuk, hogy egy talpalatnyi termőföld se maradjon megművelés és termés nélkül. Ezt a nagy, nehéz és a hadviselés szempontjából elsőrangú fontossággal bíró feladatot, a közigazgatási hatóságok és az értelmiség vezetésével és támogatásával, a gazdálkodó közönségnek a maga erejéből kell megoldania. A feladat nehéz, de nehézsége miatt senkinek sem szabad elcsüggednie, se tévováznia, se félreállania, mert ha még nehezebb viszonyok között a legutóbbi években a balkáni államok földművelő népe összetartással, fokozott munkával, okos beosztással az akkori háború dacára is el tudta végezni minden mezőgazdasági munkáját, úgy bizonyára a helyes vezetés és szervezés, az érdekelték józan felfogása és a hazai föld szeretetének buzgalma nálunk még inkább biztosíthatja a kívánatos eredményt.

Éppen ezért rendkívüli fontosságú a földművelésügyi miniszternek az a rendelete, melyet e napokban intézett a törvényhatóságokhoz, s amelyben az egyházmegyei főhatóság, a gazdasági egyesület, a hadbavonultak segélyző-bizottsága, a tanfelügyelőség, a gazdasági felügyelőség képviselőinek s más, a közmunkára hajlandó és alkalmas személyek bevonásával vármegyei gazdasági intéző-bizottság szervezését rendelte el, mely az alispán elnökletével a központi vezetés és irányítás feladatait látja el.

A járási főszolgabírák minden községben s a helyi viszonyoknak megfelelően az előjáróság, a helybeli lelkészek és tanítók bevonásával alakítanak gazdasági bizottságokat, amelyeknek feladatuk lesz, a főszolgabíróval való állandó összeköttetésben, az egész helyi szervezkedést megvalósítani.

Az első teendő, amelynek elvégzését biztosítani kell s amelyre a járási főszolgabíráknak különösen nagy figyelmet kell fordítani, az, hogy az őszeiben mutatkozó hiány tavaszi vetésekkel úgy pótolassék, hogy minden gazdaságilag használható terület emberi vagy állati táplálékul alkalmas terményekkel be legyen vetve.

A vetőmagra vonatkozólag akként intézkedett a miniszter, hogy árpa-, zab- és tengeri-vetőmagból a Magyar Mezőgazdák Szövetkezetének elegendő készlete legyen s a vetőmag-szállítmányok soronkívül továbbíttassanak.

A szükséges igaerőt illetőleg az 1914: L t. c. 5 §-a alapján, az alispán felterjesztésére, hajlandó megadni a miniszter a felhatalmazást a személyes szolgáltatás elrendelésére s a közérő kirendelésére.

Különös figyelemmel kell lenniök a hatóságoknak arra, hogy a felmentett hadkötelesek, továbbá a munkaképes segélyezettek a maguk dolgainak végeztével mennyiben segítenek a községben elvégzendő más mezőgazdasági munkák körül. Ha e részben alapos és komoly kifogások merülnének fel, indokolt lesz a tényleges szolgálat alóli felmentés visszavonása iránt előterjesztést tenni, vagy a segély megszüntetése, illetve lezállítása iránt intézkedni.

Hajlandó a miniszter gyakorlati szakembereket is kiküldeni egyes vidékekre, akik előadásikkal, tanácsaikkal segítségére lehetnek a gazdaközönségnek.

Végül kéri a miniszter az alispánokat, hogy feljegyzéseket csináljanak a folyó évi termés biztosítása érdekében megindított nagy munka egyes mozzanatairól és azok kiváló, közérdekű ténykedéseiről, akik különös elismerésre teszik magukat érdemesekké. A békés idők elkövetkeztével e feljegyzésekből össze lehet majd állítani a háborús esztendő gazdasági küzdelmeinek történetét és így a harctéren küzdők aranykönyvével együtt az utódok kezére adhatjuk majd a gazdasági munkák vezéreinek és a munka hőseinek aranykönyvét is.

HIREK.

Egy királyi leirat.

Dr. Dobay Istvánt, az A Társaság című folyóirat főszerkesztőjét a belügyminister a következő királyi leiratról értesítette:

„Ö Császári és Apostoli királyi Felseje 1915. évi január hó 10-ikén kelt legfelsőbb elhatározásával Nagyságod, mint az A Társaság című folyóirat főszerkesztője által az említett folyóirat legkegyelmesebb elfogadásra felajánlott első számát a császári és királyi családi könyvtár részére legkegyelmesebben elfogadni és egyúttal elrendelni méltóztatott, hogy Nagyságodnak ez alkalomból a legfelsőbb köszönet kifejezése tudtul adassék.

Erről Nagyságodat örvendetes tudomásul értesítem.

Budapest, 1915. évi február hó 1-jén,

a minister helyett:

Némethy Károly s. k.,
államtitkár.

A királyi leirat ténye s a kitüntetés többlet beszélnek, mint amit mi méltatásaként hozzáfűzhetnénk. Az A Társaság rövid fennállása óta elismert legelső szépirodalmi képes hetilapunkká lett, melyet előkelő ízlés, magyar folyóiratokban eddig nélkülözött tökéletes kivitelű képek s mindenekelőtt mindig mesterien megválasztott tartalom emel a többi folyóiratok fölé. Amit a magyar folyóiratok terén nélkülözöttünk, azt Dobay István kitűnő hetilapja egyszerre kipótolta. Nem mindennapi és nem közönséges. Nincs benne a szenzáció után pocsoló keresztlis is loholva futkosó, mindenüvé betolakodó riporternek vasárnapi tisztába öltözött felületes elmefuttatása, és

TÁRCA.

Az elhagyott csatatéren.

(Egy farkas gondolatából.)

Száz meg száz katona,
Mily pompás lakoma.

Hogy nekem nincs eszem?
De hisz, ha én ölök,
Tudom, hogy mért teszem:
Bőszen ordít, bög a hasam,
S ölök, hogy elhallgattassam.

Száz meg száz katona,
Mily pompás lakoma.

A minden állatok királya? Az ember?
A te tollatlan kétlábú, jó Plátó komám?
Ha nemcsak azért ölné, hogy öljön,
Szintén részt venne ezen a pompás lakomán.

Száz meg száz katona,
Mily pompás lakoma.

Persze, az ember «erkölcsi ész-lény»
S ez, ha jól értem, annyit is jelent,

Hogy megeszi ugyan ő is
Embertársát, de csak — az elevenet.

Száz meg száz katona,
Mily pompás lakoma. *Hódinka Tivadar.*

Az óra.*

(Georg Hirschfeld háborús novellája.)
Fordította: **Bíró László.**

Néhány nappal az egész világot megrendítő háború kitérése után Geszner Bálint, a tiszteletrémeltő öreg polgár, kint ült kis virágokertjében, amely egy régi elzászi kisvároska végén terült el. Az öreg küzdelemteljes, viharos életet élt már át, melynek súlya most is lelki szemei előtt lebegett szelid megnyugvással, mint egy aranyvirágos röpke álom. Merengő lelke visszazállott a multba, a rég letűnt időkbe, amely vérokonosságban van a jelennel. Újra látta az 1870—71-es évek borzalmaikat. Formálta az embereket és az eseményeket, akik fiatalok voltak, mint ő és tüzesek, mint a tüzes tavaszi álom.

* Munkatársunk a kiváló német írónak ezt a tárcáját a «Leipsaiger Illustrierte Zeitung»-ból fordította.

Gyakran mesélte ezeket az eseményeket unokáinak a csendes családi tűzhely mellett, s azok olyan áhítatosan hallgatták, bár sokkal szabadabbak voltak, ha elhallgatott a nagypapa. Ilyen tapasztalat azonban nem igen keserítette el az öreg harcost, bár sokszor látta, hogy az ifjúság már hátat fordít a multnak, mint valami múzeumnak, de ő azért ezeket az emlékeket szeretettel hordozta szívében, mint valami régi, drága kincset.

Amikor visszagondolt a régi időkre, úgy érezte magát, mintha csillagos nyári éjszakákon langyos-meleg fürdő járná át a testét. Ő már csak áldást adhatott, de tanácsot nem. És fájó szívvel áldott, úgy érezte magát, mint a haldokló katona, aki már közel áll az elvérzéshez. Három fia állott ki a harctéren, unokáinak apja és azonkívül még két ifjú. És a kis faluvégi házra rászakadt a nyomorúság, a nélkülözés. A fiatal asszonyka is kis gyermekeivel bizony nagyon rászorult a vigasztaló szavakra. A fiúk pályája meg volt szakítva, az ipar pangott és édes Istenem, a mindennapi kenyér is bizony majdnem hiányzott már az asztalról.

Büszke, szinte gögös szegénységben ült Geszner Bálint kertjében és a százados hársfának

Ne felejtse el! Ha szüksége van finom **cipőre, kalapra** vagy **fehérneműre**, akkor szerezze be **WOHL IZIDOR** úridivat- és cipőárúházában, **Eperjes, Fő-utca 87.**

mégis messze esik s a nagyközönségek termő tudásfájától. ferljen a társas életét, vagy kritizálják teket; utaztasson a hazai föld annyi erélet nevezetesebb e hogy félrehúzza a életét a lámpa megérzelmeinkbe s vigydek nélkülözés, szetitáni harcot vívna érezni, amihez a mitikánk hozzászoktato az ott csak kapuk ala vezet, az ott csak az ferált; aki a színházat látván, véleménye ért nagyhangú tudósítást aki a nagy embereket merész vigéckén ajt tudósítása költött; a hősiességéről énekel kötelességteljesítéséért éjjeli mulatók mámor keserveire vigasztalás

Nem, az A Társaság a szembényvesztés r adással szolgálja az nem retten vissza a legyőzéséhez több m szükséges. Mind e bi egy szóval szeretnők

A királyi elismerés az A Társaság élén Dobay István áll, a rutinja, szerencsése biz diadalának.

Tábo

Idegen nép I
Idegen ország
Ágyúgolyók
Élünk nagy
A csillagos é
Vidámítja lel
Az a magas
Örkődik felet

leveleit nézegette mere érezte magát, mert vigasztalja. A jövő is már csak az Istenbe v egész lényét. Mint hű hogy tulajdonképpen sötét fátyol borította ketek ragadták el el sugaraiban, amelyek levelei között. Azt az díthetetlenül bizott.

Mialatt a földi nyom kegyelemmel, a hom közeledett. A férfi, ak Geszner Bálint, lassan Majd megállott és szom elmerült Geszner. De csak közelebb ment. száraz avar s így az A vendég nem tudta, pedig csak az idegen tette benne.

— Adj Isten, Bálí nom, pedig hát én a vá

FÜSZER
KAK □

mégis messze esik a professornak száraz morált s a nagyközönséget nem érdekli dolgozatokat termő tudásfájától. Írjon az utcáról, vagy tereferéljen a társas életről; szórakoztasson a kaszinó életével, vagy kritizálja a színházakat és koncerteket; utaztasson a külföldön vagy mutassa meg a hazai föld annyi eredetiségét; vezessen el a közélet nevezetesebb egyéniségeinek ablaka előtt, hogy félrehúzza a függönyt, láttassa azoknak életét a lámpa meghiúsított világánál, vagy markoljon érzelmeinkbe s vigye lelkünket oda, ahol temédek nélkülözés, szenvedés és halál közepette titáni harcot vívnak hőseink... sohasem fogjuk érezni, amihez a mi szemfényvesztő zsurnalisztikánk hozzászoktatott, hogy aki az utcáról ír, az ott csak kapuk alatt bújosdik; aki a salonokba vezet, az ott csak az inasig jutott el s vele konferált; aki a színházat kritizálja, az csak rosszabbat látván, véleménye értéktelen; aki a külföldről ad nagyhangú tudósítást, az ott soh'sem járt; vagy aki a nagy emberek otthonát mutatja be, azt merész vigécként ajtóval kinálták csupán s így tudósítása költött; avagy aki nappal katonáink hősiességéről énekel s minden ember fokozott kötelességteljesítéséért lelkesül, de letevén a tollat, éjjeli mulatók mámoros levegőjében keres honfűi keserveire vigasztalást.

Nem, az A TÁRSASÁG nem e fajtaból való: a szemfényvesztés nem kenyere. Híven, odaadással szolgálja az ügyet, amelyre vállalkozott, nem retten vissza a nehézségektől, ha azoknak legyőzéséhez több munka és még több kitartás szükséges. Mind e bizalmat keltő jó tulajdonait egy szóval szeretnők kifejezni: solid.

A királyi elismerés jól esik nekünk. Hiszen az A TÁRSASÁG élén a mi sárosi ösmerősünk, Dobay István áll, akinek agilitása, tehetsége, rutinja, szerencséje biztos záloga kezébe vett ügye diadalának.

Tábori posta.

Idegen nép között,
Idegen országban,
Ágyúgolyók hangja mellett
Élünk nagy vígságban.
A csillagos ég is
Vidámítja lelkünk,
Az a magas firmamentum
Örködik felettünk.

leveleit nézegette merengő szemekkel. Szabadnak érezte magát, mert már semmi sem volt, ami vigasztalja. A jövő is el volt zárva előtte, már csak az Istenbe vetett tüzes vágy töltötte be egész lényét. Mint hű szolga, meg akarta tudni, hogy tulajdonképpen miért is szolgált ő, miután sötét fátyol borította a multat és a jövőt erős kezek ragadták el előle. Istent kereste a nap sugaraiiban, amelyek szeliden suhantak át a fák levelei között. Azt az Istent, akiben olyan rendíthetetlenül bízott.

Mialatt a földi nyomort hasonlítgatta az isteni kegyelemmel, a homályból egy ritka vendég közeledett. A férfi, aki olyan idős lehetett, mint Geszner Bálint, lassan, botra támaszkodva jött. Majd megállott és szomorúan nézte a gondolataiba elmerült Geszner. De miután fájtak a lábai, mégis csak közelebb ment. Lábai alatt megzörrent a száraz avar s így az öreg Geszner is észrevette. A vendég nem tudta, hogy megismerte-e, vagy pedig csak az idegen ember benyomását kellett benne.

— Adj Isten, Bálint! Ide kellett vánszorognom, pedig hát én a városnak másik végén lakom.

Nagy, messzi hegyek közt
Havas éjszakákban,
Távol szép Magyarországtól
Sziklás Szerbiában:
Még a fenyőfák is
Mind richtungban állnak,
Tán annak a magasságos
Égnek szalutálnak.

Szöke Drina partján
Tábortüzek égnek,
Csókolgatják halvány arcát
Sok fáradt vitéznek.
Csak a futó felhő
S a jó Isten tudja,
Hány szegény magyar legénynek
Vére fült habokba.

Azért ne sirasson
Édes anyám, lelkem,
Csak annak a barna lánynak
Mondja meg helyettem:
Várjon, míg a tavasz
A telet felváltja,
Csak addig kell még vigyáznom
A magyar hazára.

Így mondta a császár,
Igaz is lesz talán.
Meglássa, hogy otthon leszek
Piros pünkösdi napján.
Akkor megesküszünk,
Szavamat beváltom,
Addig is édes emléket
Annak a kis lánynak
A szívembe zárom.

Hej, csak addig várjon! (b. — l.)

Eperjes hősei. Legendába illik az a történet, amelyet a ZIRC ÉS VIDÉKE közöl az eperjesi görög-katolikus tanítóképző-intézet IV. éves hallgatóinak csodásan hősiességéről. A képzőintézet huszonhat növendéke közül egyetlenegy volt, aki nem vonult a harcba. Huszonöten elmentek és tettel mutatták meg a honszerelmet, hogy egykoron szóval taníthassák. Nem sokan fogják tanítani. A

Az öreg végigmérte a vendéget és azt hitte, hogy a város másik végén már csak a temető van.

— Kicsoda ön, — mivel szolgálhatok?

— Talán már el is felejtettél egészen? Istenem, nem is csoda, hiszen negyvennégy esztendő telt el azóta. És talán neked kevesebb okod is van az emlékezésre, mint nekem. Ó, mint szeretném azt a csúnya kinövést kitépni, ami úgy elcsúfított, hiszen elég idő óta hordozom már.

— De kicsoda ön?

— Hát igazán nem emlékszel már reám?

Geszner kissé meglepődött, de a vendég előtt titkolta. Hirtelen lelki szemei elé röppent a rég letűnt idő.

Negyvennégy év előtt?

Hiszen ez a hetvenes években volt. És most itt állt egy ember a nehéz, veszedelmes napokból. Majd többen, majd kevesebben voltak. Emberek látszottak, puskaszuronyok, zörrenések. Itt voltak a bajtársak, ott a lotharingiai paraszt-familia, tábortüzek égtek s mellettük szakállas népfőkelők kártyáztak. És hirtelen, mint a mindent megemésztő tűz, lecsapott a gránát. Vér és bor folyt. Neki az ellenségnek. Szuronyt szegezz! Előre!

huszonöt közül huszonkettő ott esett el Ravaruszka síkságán, egyetlen ütközetben. Október 5-ikéről 6-ikára virradó hajnalban tért meg lelkük az aradi Tizenhároméhoz, akiket eszményüknek tiszteltek. Egy ifjú sebesülten fogságba esett, egyetlenegy küzd még a harctéren, a huszonötödiket pedig, miután utolsóként hagyta el tűzérési pozícióját, betegesen vitték el a harctérről és jelenleg az apátsági fiókkórházban ápolják. Vele történt az az eset, hogy midőn Schmidt altábornagy meglátogatta kórházainkat, föltűnt neki a beteg tűzér fiatalos arca.

— Hány éves ön? — kérdezte németül.

— *Tizenhét*, parancsára!

— És miért lett katonává?

— Aus Lust!

Most is megmutatta *kedvét*. Az ezredorvos főlülvizsgálatra rendelte; ő könyörgött, hogy ne orvosi bizottság, hanem az ellenség elé rendeljék. A tizenhétéves hős megérdemli, hogy megemlékezzünk róla. Neve *Kineisz Ádám*, irányzó (Vormeister) a cs. és kir. 18. tábori tűzérezredben.

Hivatalbaiktatás. Dr. *Somandray* Simon és dr. *Rusznák* Miklós újonnan kinevezett kanonokok február 16-ikán a gör. kath. székesegyházban tartott ünnepélyes istentisztelet keretében iktatták be hivatalukba. A királyi adománylevelet Gojdicz Method szentszéki jegyző olvasta.

Értesítés. *Fast* Dezső vizsg. fogtechnikus működését megkezdte.

Áthelyezés. A közoktatási miniszter *Rózsa* György bártfai kir. tanfelügyelőségi iskolalátogatót áthelyezte Eperjesre és szolgálatra beosztotta őt a vármegyei kir. tanfelügyelői hivatalhoz. Ezen beosztás folytán vármegyénk kir. tanfelügyelője a nevezett iskolalátogatót a részére kijelölt területen kívül a vármegye egyéb elemi iskoláihoz is ki fogja küldeni hivatalos látogatás teljesítésére.

Legjobb minőségű férfi-fehérművek Ambrózy Bélánál.

Az átlótt zászlót magasan lobogtatja a dacos esti szellő. Roham. Jajgatás, káromkodás és egetverő ujjongás. Itt esik Kunze, ott Eberstadt... És végül, szemben mellette... Bertram!

— Igen... Bertram! — bólogatott a látogató.

— De miért bámulsz annyira? Talán francia voltam. Hiszen vállvetve harcoltunk.

— Igaz, — felelte Geszner remegő hangon.

— Bocsáss meg, de igazán azt sem tudom, hogy mi ragadott el ennyire. Mintha sok gond nehezedett volna rám. Ez igazán szép, hogy megemlékeztél rólam. Foglalj helyet. Hiszen te beteg vagy. Igen elfáradhattál. Ugyanabban a városban lakol, ahol én? Erről nem is tudtam. Persze az előkelők villái a város túlsó végén vannak. Te igazán nagyon gazdag ember lettél, pedig emlékszel-e még rá, hogy 1870-ben még csak egyszerű mechanikus voltál és nem is mester, hanem csak segéd.

A vendég mankóját csöndesen letette a földre, aztán maga is helyet foglalt a születte fapadon.

— Lásd, újra felújult a te emlékezeted. Igen, Bálint, a szerencsémnek én voltam a kovácsa. Legalább így mondják és most a város túlsó

**FÜSZERÁRÚK, CSEMEGÉK, CUKOR-
KÁK □ □ LEGJOBB MINŐSÉGBEN**

KLEIN JENŐNÉL

Halálozások. *Hoschkora Adolfné sz. Füss* Mária február 12-ikén, életének 70-ik évében elhunyt Eperjesen. Temetése, róm kath. szertartás szerint, február 14-ikén d. u. 1/4 4 órakor megy végbe.

Faltin Géza, a Sárosvm. Gazdák Fogyasztási és Értékesítési Szövetkezetének vezérigazgatója, élete 48-ik, házassága 15-ik évében, rövid szenvedés után február 12-ikén meghalt. Temetése febr. 15-ikén d. u. 3 órakor megy végbe a r. kath. egyház szertartása szerint. Faltin Géza váratlan halála igazi, mély részvételt keltett egész társadalmunkban, melynek egyik legrokonszenvesebb s legagilisabb tagja volt, de nagy veszteséget jelent az intézetre is, melynek élén évek hosszú során át állva, a leglelkesebb, legbuzgóbb munkása s vezetője volt egy személyben.

Hőstett jutalma. A mult napokban szép ünnepélynek volt tanúja a 67-ik gyalogezred pótkeretzászlóalja. Az ezred egyik vitéz káplárját, *Rosenhan Jenőt* Ő Felsége az ellenség előtt tanúsított vitéz magatartásáért elsőosztályú vitézségi éremmel tüntette ki. A kitüntetést az egész zászlóalj előtt tüzték fel a vitéz káplár mellére.

«A Társaság.» A Szövetségi hangversenysorozat megnyitó művészestjéről, a Kubelik-hangversenyről számol be érdekesen megírt tárcá keretében *Körmendy Viktor* A TÁRSASÁG legújabb számában, különös súlyt vetvén gróf Tisza István nagyszabású beszédére, melyet a koncert közönségéhez, de közvetve az országhoz a Zeneakadémia dobogójáról mondott. A vezető-cikk *Horthy Szabolccsal*, Jásznagykúnszolnokvármegye főispánjával foglalkozik, méltatván a kiváló férfiú érdemeit. *Abonyi Árpád* megkapóan szép novellája, *Finta Sándor* kedves rajza, a német császárról szóló pompás cikk, három csinos vers, melyek közül kivált a *M. Radich Joláné* ragadja meg figyelmünket, színházi krónika és divatlevél egészítik ki az új szám tartalmát. A negyedik vers, *Farkas Imre* két bájos strófája, az izléses, művészi kivitelű címlapon foglal helyet. A TÁRSASÁG előfizetési ára egész évre 18 kor., félévre 10 kor., negyedévre 5 kor. Mutatványszámot kívánatra ingyen küld a kiadóhivatal: Budapest, Ritz-szálló.

Theol. akad. hallgató, kinek a tanításban nagy gyakorlata van, gimnazisták mellé korrepetitornak ajánlkozik. Címe megtudható szerkesztőségünkben.

részén nekem van a legszebb házam. De én már testileg-lelkileg meg vagyok törve; a feleségem is beteg és gyermekeim sincsenek. Azt hiszem, hogy te nem is ismered ezt a gondnélküli életet. Milyen borzasztó ez! És évek hosszú során át azon töprengeni: Miért élsz? És miért gyűjtöttél kincseket?

— Isten őrizz —, ezt igazán nem ismerem.

— De meg is látszik rajtad, te még most is olyan vagy, mint ez előtt negyvennégy évvel. Homlokodon még nem szántott az idő barázdákat és ősz hajszálak még csak nem is mutatkoznak a fejedben.

— De van-e még valam: más dolgod is, vagy csak csupán ez a látogatás?

— Igen, Bálint, — figyelj reám!

Az öreg harcos szomorúan lehajtotta fejét és nem is nézett a vendégre.

— Még mielőtt elmondanám látogatásom igazi okát, még azt szeretném tőled megtudni, hogy miért beszéltél te az imént a letűnt időről. Aztán mondd csak, kérlek, — mindig ilyen ellenséges gondolatokkal viseltetél te irányomban? Adj erre feleletet, a régi barátságunk fejében, mert ez nagyon fontos ám rám nézve.

— Hagyd a régi időket.

— Csak azokat még, kérlek, mert másképpen nem találok nyugalmat. Mi kifogásod volt ellenem?

Bálintot különös érzés fogta el. Mintha újra látta volna Bertram Rablt. Negyvennégy évvel

Vármegyei közgyűlés. Sárosvármegye törvényhatósága február 22-ikén d. e. 10 órakor az ősi székház nagy tanácstermében rendkívüli közgyűlést tart. E rendkívüli közgyűlés tárgya a hadsegélyzés céljaira szolgáló jövedelemadó kivetésére hivatott s az 1909. évi X. t.-c. 55. §-a szerint alakítandó adófelszámolási bizottság két rendes és póttagjának megválasztása.

Kolera, tifusz, himlő elleni oltások minden vasárnap d. u. 3 órakor a városi kórházban eszközöltnének.

Látogatások a Vöröskereszt-kórházban. Az eperjesi Vöröskereszt-kórháznak, amely tisztaság és kiválóság dolgában úgyszólván az egész országban elsőrendű, az utóbbi időben sok látogatója volt. Országunk előkelőségei látogattak el e helyre, hogy szemtanúi legyenek annak a nagy humanisztikus munkának, amely e falak között folyik. Az elmúlt héten gróf *Károlyi Gyuláné* ömélte, a budapesti központi Vöröskereszt-Egylet kiküldöttje jött el, e héten pedig dr. *Lavolta József*, kik mindketten csak a legnagyobb elismeréssel szólottak a kórházról. Mindkét vendéget *Dúsz Mária* és *Görgey Ernőné* kalauzolták.

Putschalko Marianna zongoratanítónő a tanítást febr. 1-jétől megkezdte. Tanítványok jelentkezhetnek lakásán, Fő-u. 37. sz.

Vásár-áthelyezés. A kassai kereskedelmi és iparkamara közli az érdekeltekkel, hogy a kereskedelmi miniszter megengedte, hogy a Zemplénvármegye területéhez tartozó *Varamó* községben ez évben kivételesen a február 17—18. és április 25—26-ikára eső országos kirakó- és állatvásár ápr. 28—29-ikén, a július 2—3-ikára eső országos kirakó- és állatvásár július 5—6-ikán, az aug. 21—22-ikére eső országos kirakó- és állatvásár aug. 23—24-ikén, a dec. 5—6-ikára eső országos kirakó- és állatvásár pedig dec. 6—7-ikén tartassék meg.

Testileg és szellemileg fogyatékos tankötelesek és a hadkötelezettség. Az elmebeteg, illetőleg elmebetegségben szenvedett egyének besorozásának elkerülése végett, továbbá a gyengeelméjűek és szellemileg visszamaradottak fegyveres szolgálatra való alkalmasságának a sorozó-bizottságok által leendő megbírálásának megkönnyítése céljából az elemi

iskolák helyi hatóságainak (gondnokságoknak, iskolaszékeknek) kötelességük minden év december végéig az illetékes községi előjáróságok számára azon 6—14-éves fiútanulók névsorát megküldeni, kiket a gondnokság vagy iskolaszék, mint testileg vagy szellemileg gyenge gyermekeket az iskolabajlás alól a megyei tiszt, járási, községi, kerületi vagy körorvos bizonyítványára felmentett. Épp így köteles a gondnokság, illetőleg iskolaszék a ragályos bajban vagy elmebetegségben szenvedő, vagy taníthatatlan tompaelméjű gyermekekről szerkesztett névjegyzéket a mondott időpontban beküldeni. A vall.- és közoktatásügyi miniszter rendeletéből az iskolák helyi hatóságai, igazgatói ezúttal is felhívták eme rendelkezések pontos betartására és az ily szükséges kimutatásoknak mindenkor az előírt időben való multhatlan kiadatására, hogy ezen adatokból a katonai sorozó bizottságok a testi vagy szellemi fogyatkozásban szenvedőkről kellő tájékozottsággal birjanak és ezáltal azoknak katonai szolgálatra való alkalmas vagy alkalmatlan voltát könnyebben elbírálhassák.

Népfölkelési szemleterv. SÁROSVÁRM. HIVATALOS LAPJÁNAK legutóbbi száma közli az 1896., 1895. és 1891. évi születésű népfölkelők bemutatására vonatkozólag megállapított alábbi népfölkelési szemletervet.

A bemutatás-járás	Bemutatói székely	A bemutatás ideje hó, nap	óra
Girálti járás ..	Girált	febr. 22., 23.	8
Héthársi " ..	Héthárs	" 24., 25.	8
Kisszebeni jár.	Kisszeben ..	" 26., 27.	8
Kisszeben v. ..	"	március 1.	8
Lemesi járás ..	Lemes	" 2.	9
Bártfai " ..	Bártfa	" 4.	8
Bártfa város ..	"	" 5.	8
Eperjesi járás ..	Eperjes	" 6—8.	8
Eperjes város ..	"	" 9., 10.	8
Felsővízközi jár.	Felsővízköz ..	" 12., 13.	8

Kávé, saját pörkölésű, különböző nemes fajokból összeállított keverék; Gerbeaud-, valamint Sarotti-cukorkák, kir. udvari pinceborok csakis *Bein* Simon eperjesi csemegekereskedésében kaphatók.

Elveszett kutya. *Bánó Zoltán* girálti földbirtokos «Krimzi» névre hallgató kutyája Lemesen dec. 4-ikén elveszett. A kutya bernáthegyi keresztezésű, házörző nőtény kvasz kutya. Színe halvány-sárga, foltos. Szőre hosszú. Magassága 50 cm. A megtaláló 25 kor. jutalomban részesül.

sokára ellopták tőlem. De nem a franciák, hanem Biwakban a mi századunkban.

— Gyanakodtál akkor valakire?

Bertram ezt alig hallhatóan, szinte suttogva kérdezte.

— Én nem. Talán mások. De hagyd ezt, Bertram. Én már azt régen elfelejtettem. Hanem a szegény kapitányunkat, azt nem. Ő örökké élni fog emlékezetemben.

Geszner Bálint fel akart kelni, de a megindultságtól nem volt képes. Reszkető kezeit a pad támlájára támasztotta s úgy nézett vendégére.

— Most megmondom neked, hogy miért jöttem — folytatta Bertram. — Az órát én loptam el és alighogy a háborúnak vége lett, mindjárt el is adtam. Még most is emlékszem rá, az óra ára volt vagyonom első alapja. Minden kedvezett nekem Németország győzelmes napjaiban ... De attól a rettenetes érzéstől nem bírtam szabadulni, — ha másképpen kezdtem volna. Így lettem beteg, amikor már gazdag voltam. A feleségem is gyengélkedik és nincsen családom. Azt sem tudjuk, hogy miért vagyunk gazdagok ... Istenem, mennyit adtam volna érte, ha csak egyszer is láthattalak volna! Ha te megbocsájtottál volna nekem. Úgy szerettelek volna meghálálni, de nem láttalak. Csak később jöttünk ebbe a városba. A világháború kitörése volt rám különösen legnagyobb hatással. Micsoda érzésekkel töltött el Németország utolsó fellobbanása!

ezelőtt, fiatal gránátosként, az akkori egyenruhában. És akaratlanul is haragpír futotta el arcát.

— Ha igazán tudni akarsz — felelte később —, soha ki nem állhattalak. Nem volt ugyan rá okom, sőt valóságos kín volt ez akkor, de nem tudom, mégis mindennek te voltál az oka. Nemcsak én tartottalak rossz pajtásnak, hanem a században mindenki. Te stréber voltál! Igaz, hízelegtél a kapitányunknak. Istenem! ami kapitányunk! Az volt ám az ember. Azt még a sátán sem tudta volna megvesztegetni. A legnagyobb győzelem az volt, amikor Orleans mellett a sáncárokból kapitányunk haldokolva a karjaimba esett. Az édesanyját és a feleségét említette utoljára is, és azt mondta, hogy ha még valamikor élve hazakerülök, hát adjam át nekik az ő utolsó üzenetét.

Bertram mélyen megtörve hallgatta.

— Emlékszem rá, én a közelben állottam. Te igazán a végső percig híven teljesítetted a kötelességedet. És valami ajándékot adott-e neked a kapitányunk?

Bálint megdöbbsent.

— Igen, az óráját. Milyen értékes portéka volt! A fedőlapján a nemesi címerük volt bevésvé. Még álmodni sem mertem volna soha ilyenről. Mindig a szívem fölött hordoztam, ott, ahol szegény kapitányunkat a golyó találta.

— De nem sokáig hordtad, úgy-e?

Bálint félrenézett.

— Nem! Bizonyára emlékszel, hogy nem-

Az állami díjn

Országos Hadsegélyző abból az összegből, alapján beszedendő a Országos Hadsegélyző kezésére bocsátatni, zeteknél és vállalatok nokok részére, visszahavától kezdődőleg, tendő havi segélyek segélyt az állami hivzásban álló férfi- és tekintet nélkül díjnokra, hogy Értesítéssel sem. Nem részesülne segélyben a mozgósítá szolgálatra bevonult családjai, valamint az szakdíjnokok, akiknek meghaladja. A havi segős Hadsegélyző Bizdíjak nagyságától teljes díjnokok részére, akikban nem kapnak: hánok részére, akik évcsaládi pótlékot kapnoly díjnokok részerecsaládi pótlékot kapnpította meg. Ezen segnapidíjakkal egyidejűl fizettetnek ki.

Teljes lakásbe

Butor-Ipar Vállalatána
Telefon 152.

Széngázmerge

lanság ismét áldozatot következtében halt rpedig még élni szere nyomorúságos most a szívós ragaszkodással este *Ferge Ilona* jól beálomra hajtani fejét s Mert a kályhában fevetette a kályha oldallevégőjét betöltötte. Amár nem lehetett sehalott volt.

Mintha láng emészte

ebben a félelmes órába
édes pajtás. Hallottar
dötted fiaid. Nekem r
is hallottam, hogy te
vagy, míg én milliók
átvászorogtam hozzá
tartóztathatatlanul ...
neked vissza, mert négy
de azért valamit mégis
Legalább század-, vagy
tőlem, hogy legalább m
Bálint erőltetett ko

Rablré.

— Hogy akarsz
kezdeni?

— Nézd ezt a bar
szívesen oda, de most
eléd. Neked inkább van

— Köszönöm, —

— Talán aranyat
ez most biztosabb?

— Ó nem, hiszen

már aranyat is adtál

nehezebb időkben ke

nagyobb nyomorban t

a jelent és a jövőben

másod újra elővárás

A jelenhez kapcsolód

barátságunk! Az órá

nem lehet megfizetni

Bertram, — hiszen az

vagyonodat képezi.

Az állami díjnokok havi segélye. Az Országos Hadsegélyző Bizottság elhatározta, hogy abból az összegből, amely az 1914: XLVI. t.-c. alapján beszedendő adó tiszta hozadékából az Országos Hadsegélyző Bizottságnak fog rendelkezésére bocsáttatni, az állam: hivataloknál, intézeteknél és vállalatoknál alkalmazásban álló díjnokok részére, visszamenőleg az 1914. november havától kezdődőleg, utólagos részletekben kifizetendő havi segélyeket engedélyez. Ezt a havi segélyt az állami hivataloknál tényleg alkalmazásban álló férfi- és nődíjnokok kapják, és pedig tekintet nélkül díjnoki alkalmaztatásuk idejére és arra, hogy Értesítéssel el vannak-e már látva vagy sem. Nem részesülnek azonban ebben a havi segélyben a mozgósítás folytán tényleges katonai szolgálatra bevonult díjnokok, illetőleg ezeknek családjai, valamint azok a műszaki vagy egyéb szakdíjnokok, akiknek napidíja az öt (5) kor-t meghaladja. A havi segélynek összegét az Országos Hadsegélyző Bizottság — az élvezett napidíjak nagyságától teljesen függetlenül — az olyan díjnokok részére, akik családi pótlékot egyáltalában nem kapnak: havi 10 kor.-val, az olyan díjnokok részére, akik évi 100 kor. vagy évi 200 kor. családi pótlékot kapnak: havi 20 kor.-val, s az oly díjnokok részére pedig, akik évi 300 kor. családi pótlékot kapnak: havi 30 kor.-val állapította meg. Ezen segélyek az illetőknek a havi napidíjakkal egyidejűleg s utólagos részletekben fizettetnek ki.

Teljes lakásberendezések *Gottlieb Leo*
Butor-Ipar Vállalatánál, Eperjes, Fő-utca 22. sz.
Telefon 152.

Szénegázmérgezés. Az emberi vigyázatlanság ismét áldozatot követelt. Szénegázmérgezés következtében halt meg egy fiatal leány, aki pedig még élni szeretett volna, mert bármilyen nyomorúságos most annak elviselése, mégis olyan szívós ragaszkodással csüngünk rajta. Febr. 5-ikén este *Ferge Ilona* jól befűtött kályha mellett akarta álomra hajtani fejét s vesztét éppen ez okozta. Mert a kályhában felgyülemlt szénegáz szétvetette a kályha oldalait s a gáz az egész szoba levegőjét betöltötte. Amikor az esetet észrevették, már nem lehetett segíteni, mert a leány már halott volt.

Mintha láng emésztette volna a lelkemet. És ebben a félelmes órában is te jutottál az eszembe, édes pajtás. Hallottam, hogy te a harctérre küldötted fiaid. Nekem nincsenek gyermekeim. Azt is hallottam, hogy te nagyon szegény ember vagy, míg én milliók fölött rendelkezem. Ekkor átvánzorogtam hozzád, egy óra kergetett feltartóztatatlanul... Most már nem adhatom neked vissza, mert négy évtizeddel ezelőtt eladtam, de azért valamit mégis szeretnék visszaszolgáltatni. Legalább század-, vagy ezredrészét. Fogadd el ezt tőlem, hogy legalább még ennyit számítsak előtted.

Bálint erőltetett komolysággal nézett Bertram Rablre.

— Hogy akarod azt tulajdonképpen megkezdeni?

— Nézd ezt a bankjegyet. Soha nem adtam szívesen oda, de most igazán örömmel nyújtom eléd. Neked inkább van rá szükséged, mint nekem.

— Köszönöm, — tartsd meg Bertram!

— Talán aranyat akarsz, azt hiszed, hogy ez most biztosabb?

— Ó nem, hiszen ez is biztos, de te, pajtás, már aranyat is adtál nekem. Hiszen te a legnehezebb időkben kerestél fel engem és a legnagyobb nyomorban találtál. Én már elvesztettem a jelent és a jövőben sem hittem, de a te valómásod újra elővarázsolta nekem mind a kettőt. A jelenhez kapcsolódnak. Ez legyen a mi új barátságunk! Az órát, amely a kezdetet jelzi, nem lehet megfizetni arannyal. Tartsd meg azt, Bertram, — hiszen az most már a te becsületes vagonodat képezi.

A kereskedők és iparosok állami segélyezése. A parlament tudvalevőleg törvényt szavazott meg, amely életbelépteti a jövedelemadót a 20,000 koronánál nagyobb jövedelmekre, abból a célból, hogy az így befolyó összeg a háború által sújtottak segélyezésére fordíttassék. Ezzel a kormány módot nyert arra, hogy a segélyezésnél azok is figyelembe vétnessenek, akiknek támogatása az 1882: XI. t.-c. keretében nem lehetséges. Ide tartoznak a kereskedők és iparosok, akiknek egzisztenciáját a háború alapján támadta meg, továbbá a kereskedelmi alkalmazottak, akik a háború következtében állásukat veszítették. A miniszter a napokban leiratot intézett a kereskedelmi és iparkamarákhoz, melyben felkéri ezeket, hogy szervezzék a bajbajutott kereskedők és kereskedelmi alkalmazottak segélyezését s tegyék meg az idevonatkozó előterjesztést. „A segélyezés — mondja a miniszterelnök leiratában — kiterjesztendő azokra az önálló kereskedőkre és iparosokra, akiknek anyagi egzisztenciáját a családó hadbavonulása vagy a gazdasági konjunkturának a háború okozta megzavarása alapján támadja meg és akik közül ez utóbbiak egyáltalán nem részesülnek az 1882: XI. t.-cikkben megállapított államsegélyben, az előbbieket pedig részesülnek ugyan esetleg ebben az államsegélyben, de a hadbavontultak családjainak legnékülözhetőbb élet-szükségeit sem fedezik. Ilyenek továbbá a kereskedelmi és ipari üzletekben alkalmazott magántisztviselők is, és pedig úgy a hadrakeltek, mint azok, akik a háború következtében veszítették el állásukat. Természetesen a szükséges segélyezésnek elsősorban keresetforrások megnyitására kellene irányulnia. Megfelelő munkaalakokat kell nyújtanunk úgy az itthonmaradt család-fők, mint a keresetképes családtagok számára.”

Elveszett. Február 5-ikén *Gress Andrásné*, kőműves neje egy pirosvirágos kendőbe kötött pénztárcát veszített el, 4 kor. 80 fill. pénzzel. — Dittel Ede tényleges katoná február 4-ikén egy nikkal órát elveszített. A megtalálók e dolgokat szolgáltatassák be a rendőrkapitányi hivatalba.

Benzinmotorok helyettesítése gőzgépekkel. A kassai kerületi kereskedelmi és iparkamara közli az érdekeltekkel, hogy a kereskedelemügyi miniszter körrendeletben felhívta a megyei és városi törvényhatóságokat, hogy a benzin árának rohamos emelkedésére és beszerzésének nehézségére való tekintettel, az ipari és gazdasági üzemek zavartalanabb működhetése érdekében, az érvényben lévő tűzrendészeti és építkezési szabályrendeletek megfelelő módosításával a benzinmotoroknak gőzgépekkel való helyettesítését ott is lehetővé tegyék, ahol azt a jelenleg érvényes rendelkezések lehetetlenné teszik vagy megnehezítik.

Baleset a szeszgyárban. Az emberi vigyázatlanság napról-napra szedi áldozatait. Mi is egy ilyen hírről kaptuk most az értesítést. A szerencsétlenség a vörösalmai szeszgyárban történt. Az áldozat *Lipianecz András*. Január 27-ikén, amint az egyik gépnél dolgozott, a transzformátor elkapta kötényét. Ő utánakapott s közben a transzformátor balkarját is elkapta és eltörte. Sérülésével a helybéli kórházban ápolják.

A Vörös Félhold javára a következő újabb adományok érkeztek: Eröss Dezső százados 1144 kor.; dr. Barcsy Lajos 20 kor.; Klauszer Kálmán 5 kor.; összesen 3644 korona. Eddigi gyűjtésünk 58944 korona.

Az Eperjesi Vöröskereszt-fiókegylet javára befolyt *készpénzadományok* 1915 február 7—12-ig: 300 kor.-t: Eperjesi neol. izr. hitközség Szentegylete dec.—februárra, sebesült katonák ételmezésének javítására, és ugyanaz 150 kor.-t a kórházunk részére; 20 kor.-t: Sárosvárm. Szeszfinomító Szövetkezet; 15 kor.-t: N. N. Pécsújfalu; 11 kor. 44 fill.-t: Eröss Dezső százados; 10 kor.-t: Klefner Gyula, Matherny Gusztáv, N. N. Pécs-

újfalu; 8 kor. 32 fill.-t: Balpataky Zsigmond (katonai szállásdfj). Mindezekért őszinte köszönetet mond: özv. *Semsey Boldizsárné* elnök, *Tahy Józsefné* elnök, *Dúzs Mária* h. elnök, *Roskoványi Miklósné* h. elnök, *Vogel Béla* pénztáros.

Vasúti menetrend.

Érvényes 1915. évi február hó 1-jétől.

Kassa—Eperjes—Orló.

Kassa	ind.	e. 6 ²⁶	d. 12 ²⁶	r. 4 ²⁵
Hernádtihany	"	"	"	"
Hernádszentistván	"	6 ⁵⁵	"	4 ³⁸
Terebő	"	"	"	"
Abos	érk.	7 ¹⁵	12 ⁴⁴	4 ⁴⁸
Abos	ind.	7 ²⁵	12 ⁵⁵	4 ⁵⁹
Eperjes	érk.	8 ³¹	1 ²⁰	5 ²⁴
Eperjes	ind.	10 ⁰¹	"	"
Nagysáros	"	10 ³⁴	"	"
Kisszeben	"	11 ²⁵	"	"
Héthárs	érk.	11 ⁵⁸	"	"
Héthárs	ind.	12 ¹⁸	"	"
Pusztamező	"	1 ¹⁵	"	"
Orló	érk.	1 ⁴¹	"	"

Orló—Eperjes—Kassa.

Orló	ind.	e. 3 ⁵⁶	"	"
Pusztamező	"	4 ²⁸	"	"
Héthárs	érk.	5 ⁰⁴	"	"
Héthárs	ind.	5 ²⁰	"	"
Kisszeben	"	r. 6 ⁰³	"	"
Nagysáros	"	6 ⁴³	"	"
Eperjes	érk.	7 ⁰⁴	"	"
Eperjes	ind.	8 ³⁴	du. 3 ⁵⁵	e. 10 ²⁵
Abos	érk.	9 ³⁰	4 ²⁷	10 ⁵¹
Abos	ind.	9 ⁴²	4 ⁵⁷	11 ¹⁶
Terebő	"	"	"	11 ²¹
Hernádszentistván	"	de. 10 ⁰⁵	"	11 ²⁸
Hernádtihany	"	"	"	11 ³⁵
Kassa	érk.	10 ²⁵	5 ¹⁵	11 ⁴⁰

A Kassáról este 6 ó. 56 p.-kor induló és az Orlóról éjjel 3 ó. 56 p.-kor induló postavonatok csak igazolvány előmutatása ellenében használhatók.

Eperjes—Bártfa.

Eperjes	ind.	e. 9 ⁰⁴
Alsósebes	"	9 ²⁹
Kapi	"	9 ⁵³
Deméte	"	10 ¹⁸
Magyaraszlavicza	"	10 ⁵⁰
Oszikó	"	11 ⁰²
Hertnek	"	11 ⁴⁵
Kolossó	"	12 ⁴²
Bártfa	érk.	12 ⁵⁵

Bártfa—Eperjes.

Bártfa	ind.	r. 4 ⁴⁶
Kolossó	"	5 ⁰⁴
Hertnek	"	6 ⁰²
Oszikó	"	6 ²⁰
Magyaraszlavicza	"	6 ⁴²
Deméte	"	7 ⁰¹
Kapi	"	7 ³¹
Alsósebes	"	7 ⁴⁷
Eperjes	érk.	8 ⁰⁷

Az Eperjesről este 9 ó. 04 p.-kor induló és Bártfáról reggel 4 ó. 46 p.-kor induló postavonatok csak igazolvány előmutatása ellenében használhatók.

A legszebb == == alkalmi

KÉPESLAPOK

4, 6, 8, 10, 12, 16, 18 és 20 filléres áron

KÖSCH ÁRPÁD

III. KÖNYVNYOMDÁJÁNAK III. PAPIRÜZLETÉBEN KAPHATÓK!

Felelős szerkesztő: **Kiadótulajdonosok:**
Dvortsák Győző. **Koós Ernő és Frigyes.**

NYILTTÉR.

Az orosz betörés folytán előállott **vasúti árú- és podgyász-károk** elintézésére ajánlom hivatalomat.

E hivatal csak eredmény esetében kap mérsekelt jutalékot, különben az egész eljárás díj- és költségmentes. A követelés behajtása körül felmerült kiadást ezen iroda fedezi.

Forduljanak bizalommal, az összes okmányok beküldése mellett az „*Első budapesti reklamáló irodához*”; tulajdonos: *Stermann Ignác, Budapest, V., Vilmos császár-út 66. szám.*

Hébernyelvű levelekre is válaszolunk.

Zufolge des russischen Einbruches entstandene **Waren- und Gepäck-Schäden** lassen Sie durch das seit 23 Jahren bestehende Reklamationsamt: *Ignaz Stermann, Budapest, V., Vilmos császár-út 66, eintreiben.*

Bei Resultatlosigkeit ganz spesenfrei.

Übergeben Sie mit vollem Vertrauen alle Dokumente an obiges Unternehmen.

Auch hebräische Briefe werden beantwortet.

Milliók
használják

Köhögés

rekedtség, hurut és nyálkasodás, görcs és
hőkhurut ellen

**KAISER
MELLKARAMELLÁIT**

□□□ a három fenyő védjeggyel. □□□

6050 közjegyzőileg hi-
teles bizonyít-
vány orvosoktól
és magánosoktól igazolják a biztos sikert.

Nagyon alkalmas és jóízű cukorkák!

Csomagja 20 és 40 fill., doboza 60 fill.

Kapható Eperjesen: Molitorisz István és
Korn Vilmos gyógyszerárában és Pálesch
Árpád drogériájában.

Hegyaljai ó-bor

gróf Andrassy Géza tállyai és mádi termése,

Gyöngyösi asztali-bor

a Visontai és Mátrahegyaljai Borértékesítő R.-t. pincéjéből,
hordóval és palackolva jutányos áron kapható

az **Eperjesi Keresztény Fogyasztási Szövetkezethetnél**

Laktanya-utca 1. sz.

Bútorszállításokat : szabad.
zárt és
nyitott
kocsikban

valamint mindennemű árúk szállítását
helyben és vidéken jutányos áruk mellett vállal

BIRKENBAUM ADOLF

katonai kincstári szállító, Eperjes. Telefon 34.

Okl. tanítónő

német és svájci nyelv-
ből órákat ad, esetleg
délutánra gyermekek-
::: hez elmenne. :::

Cím e lap kiadóhivatalában.

A Fő-utca 40. számú Koós-házban

4 szoba, fürdőszoba, konyha és mellékhelyiségekből álló

::: Úri-lakás :::

május hó 1-jétől (esetleg azonnal) kiadó.

Árjegyzékek, üzleti számlák, levélpapírok, boríté-
kok, értesítő- s intőlevelek, címkek, bárczák, üzleti
könyvek, cégkártyák, levelezőlapok, csomagoló-
papírok, reklámczédulák, falragaszok, árúkönyvek,
pénzeslevélborítékok, váltóürlapok, zárszámadások,
utalványok stb., cégnyomással, több színben is.

Alapszabályok, értékpapírok, mérlegszámlák, rova-
tos üzleti könyvek - Ugyvédek részére mindennemű
kérvények és keresetek, meghatalmazások, kötvé-
nyek és szerződések, óvások, ügyvédi könyvek stb.
Ezek előállításához legújabb betűanyag. Nagy klisé-
készlet. Villamos- és benzinmótorerő-berendezés.

□ KÖNYVNYOMTATÓ-MŰINTÉZET □

KÓSCH ÁRPÁD ::: EPERJES

□ PAPIR- ÉS ÍRÓSZER-RAKTÁR □

Díszművek, hetilapok, folyóiratok, meghívók, mű-
sorok, táncrendek, étlapok, szinlapok, eljegyzési
és esketési kártyák, névjegyek, köz- és magán-
hivatalok, takarékpénztárak részére szükséges
nyomtatványok izléses és pontos előállítására több-
::: színű, valamint másolónyomással is. :::

Egyházi, tanügyi, közigazgatási s más hivatalos
nyomtatványok raktára. Bevásárlási árúkönyvek
rovatolva. Háztartási könyvek. Költségvetések —
készítendő nyomtatványokról — postafordultával.
Vidéki megrendeléseket gyorsan és pontosan tel-
jesítünk. • Előfizetések felvétele bármely hírlapra.

EPERJESI

Előfizetési árak :
Egész évre . . . 12 K.
Félévre 6 K.
Negyedévre . . . 3 K.
Hirdetési díj: Egyhasábos
petilsor egyszeri hirdetése
15 f. Közlemények sora 40 f.

Remény

Üzenetet hoz fagyos
északi szél.

Üzennek nekünk apr
dombok, a keményre fa
pirosló vérrózsák; üzen
katonák hazajáró, szomo
sóhajátása — mind azt üze
a mi piros, fiatal vérür
gény magyar földet!
üdvözlétének, utolsó üz
sen szomorú melódiái be
fiatal életek meleg fiatal
arcok, megtört szemek,
nek hozzánk.

Langyos tavaszi sze
nyán vigye nektek üzen
omló drága véretek,
matok nem volt hiáb
szebb, jobb és nemesebb
köszönhejük Nektek.

Enervált, dekadens
nyáján. Sok fiatal vére
sok fiatal szem zárult le
vedésből, könnyből é
majd egy nemesebb k
nemzeti, magyar állam

Minket, az itthon
bakká, megértőbbekke
egymásra utalt a közö
gés egy drága életért,
akik meg visszajönnek
az élet komolyságát, b
tességet, új világnéze
ami a fő, szeretni fogja
lesznek egymás hibáit
fölynyesen megbocsá
megértők. Testük, lell
küzdelemre, a halál
győzelmek tudata, a s
külözesek egymás m
tották meg e gigász
újnodva hazatérő hőse

Hatalmas erők sz
átzatott drága földber

AZ ÚR

□□□ Febr. 23-i

Atársada

..... Szinmű 4